
Plenarhandling

A9-0437/2023

14.12.2023

BETÄNKANDE

om EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske
(2023/2124(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Niclas Herbst

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	17
RESERVATION.....	19
BILAGA: ENHETER ELLER PERSONER SOM FÖREDRAGANDEN HAR MOTTAGIT SYNPUNKTER FRÅN	20
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING.....	21
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	29
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	30

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske (2023/2124(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 februari 2023 *EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske* (COM(2023)0102) (*handlingsplanen*),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 12 juli 2023 över meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske¹,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 39 om att tillförsäkra jordbruks- och fiskesamhällena en skälig levnadsstandard, och artikel 5 om proportionalitetsprincipen,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*, som antogs vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling i New York den 25 september 2015, och särskilt mål 14 om hållbar utveckling i FN:s agenda 2030 för hållbar utveckling, som uppmuntrar till att bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt,
- med beaktande av Parisavtalet av den 12 december 2015, särskilt artikel 2.1 b om anpassning till de negativa effekterna av klimatförändringarna på ett sätt som inte hotar livsmedelsproduktionen,
- med beaktande av avtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion av den 19 juni 2023 (*FN-fördraget om det fria havet*) och den globala Kunming–Montreal-ramen för biologisk mångfald,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG²,

---

¹ EUT C 349, 29.9.2023, s. 127.

² EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (*Ramdirektiv om en marin strategi*)⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering⁵ (*havsplaneringsdirektivet*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2336 av den 14 december 2016 om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2347/2002⁶,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål⁷ (*ålförordningen*),
- med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1614 av den 15 september 2022 om fastställande av befintliga djuphavsfiskeområden och av en förteckning över områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om mer fisk i haven – åtgärder för att främja återhämtning av bestånd över maximal hållbar avkastning, inbegripet återhämtningsområden för fisk och marina skyddsområden¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 3 maj 2022 *Mot en hållbar blå ekonomi i EU: fiskeri- och vattenbrukssektorns roll*¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2022 om genomförandet av artikel 17 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken¹²,
- med beaktande av sin resolution av den 6 oktober 2022 om nya impulser för världshaven: stärkande av världshavsförvaltning och den biologiska mångfalden¹³,

---

³ EUT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁴ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁵ EUT L 257, 28.8.2014, s. 135.

⁶ EUT L 354, 23.12.2016, s. 1.

⁷ EUT L 248, 22.9.2007, s. 17.

⁸ EUT L 242, 19.9.2022, s. 1.

⁹ EUT C 67, 8.2.2022, s. 25.

¹⁰ EUT C 456, 10.11.2021, s. 129.

¹¹ EUT C 465, 6.12.2022, s. 2.

¹² EUT C 493, 27.12.2022, s. 62.

¹³ EUT C 132, 14.4.2023, s. 106.

- med beaktande av sin resolution av den 9 maj 2023 om gemensam fiskeriförvaltning i EU och fiskerisektorns bidrag till genomförandet av förvaltningsåtgärder¹⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2023 om genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1100/2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål¹⁵,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 26 juni 2023 om paketet om fiskeripolitik för en hållbar, motståndskraftig och konkurrenskraftig fiskeri- och vattenbrukssektor,
- med beaktande av det tal om tillståndet i unionen 2023 som kommissionens ordförande Ursula von der Leyen höll vid Europaparlamentets plenarsammanträde den 13 september 2023,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2007 *En integrerad havspolitik för Europeiska unionen* (COM(2007)0575),
- med beaktande av kommissionens vägledning från 2018 om vattenbruk och Natura 2000,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 23 september 2021 *Genomförande av förordningen om tekniska åtgärder (artikel 31 i förordning (EU) 2019/1241)* (COM(2021)0583),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 28 januari 2022 *Criteria and guidance for protected areas designations* (SWD(2022)0023),
- med beaktande av den globala bedömningsrapporten om biologisk mångfald och ekosystemtjänster av den 4 maj 2019 från den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (*The global assessment report on biodiversity and ecosystem services*),
- med beaktande av Internationella havsforskningsrådets rapport av den 24 juni 2021 *EU request on how management scenarios to reduce mobile bottom fishing disturbance on seafloor habitats affect fisheries landing and value*,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 26/2020 av den 26 november 2020 *Den marina miljön: EU:s skydd är brett men saknar djup*,
- med beaktande av rekommendationen från rådgivande nämnden för vattenbruk från juni 2023 *Impact of the Action Plan's Bottom Trawling Ban on Shellfish Farming* och av kommissionens svar av den 1 augusti 2023 *Answer to the Aquaculture Advisory Council's Recommendation Impact of the Action Plan's Bottom Trawling Ban on*

---

¹⁴ Antagna texter, P9_TA(2023)0132.

¹⁵ Antagna texter, P9_TA(2023)0411.

Shellfish Farming liksom av dess skrivelse av den 3 april 2023 till ledamöterna David McAllister, Jens Gieseke och Niclas Herbst om *Krabbenfisherei* (krabbfiske)¹⁶,

- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för utveckling,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0437/2023), och av följande skäl:
  - A. Skyddet av haven bör vägledas av principen om mänsklighetens gemensamma arv. Det finns en trängande behov av att intensifiera åtgärderna på global nivå och på EU-nivå för att vända de verkliga, existerande och vetenskapligt beskrivna försämringarna av de marina ekosystemen genom att där så är möjligt ta itu med alla upptänkliga mänskliga och naturliga påfrestningar, stödja en positiv återhämtning av fiskbestånd, arter och deras livsmiljöer och uppmuntra vetenskapliga studier, forskning och utveckling samt stödja fisken och metoder som säkerställer hållbart fiske och vattenbruk, med fullt deltagande av aktörer, företrädare för lokala myndigheter, civilsamhället och kustsamhällen, som i betydande utsträckning bidrar till detta globala mål.
  - B. Det finns för närvarande många lagstiftningstexter, meddelanden, strategier och föreskrifter som rör miljöskydd och fiskeriförvaltning, i synnerhet om återställande av natur.
  - C. EU har åtagit sig att åstadkomma resultat vad gäller FN:s Agenda 2030, inbegripet mål 14 för hållbar utveckling liksom vad gäller dess skyldigheter enligt den globala Kunming–Montreal-ramen för biologisk mångfald.
  - D. Den förvaltningsstruktur som tillämpas för all EU-politik som rör både den interna och externa dimensionen av den hållbara blå ekonomin är väldigt uppdelad, vilket leder till bristande samverkans effekter och till konflikter mellan olika berörda parter inom den hållbara blå ekonomin. Kommissionen bör tillämpa ett ekosystembaserat tillvägagångssätt inom all EU-politik som rör den blå ekonomin, som en del av en övergripande rättslig ram, i syfte att uppnå de specifika politiska målen och säkerställa att de hanteras genom ett integrerat och konsekvent tillvägagångssätt som främjar synergier mellan all havsrelaterad verksamhet.
  - E. Vid rådets (jordbruk och fiske) möte den 20 mars 2023 gav medlemsstaterna uttryck för olika synpunkter på handlingsplanen, inklusive viss kritik. Denna granskning genomfördes av de nationella parlamenten i åtta medlemsstater.
  - F. Handlingsplanen måste anpassas till målen i den gemensamma fiskeripolitiken som strävar efter att säkerställa att de marina biologiska resurserna bevaras och förvaltas på rätt sätt och att fiske- och vattenbruksverksamheten, som har visat sig vara av strategisk betydelse under den senaste tidens kriser, är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå ekonomiska, sociala och sysselsättningsmässiga fördelar samt bidra till tryggad livsmedelsförsörjning.

---

¹⁶ Ares(2023)3615063.

- G. Den 14 november 2022 respektive den 13 december 2022 inledde Konungariket Spanien och galiciska fiskar- och producentorganisationer rättsliga förfaranden vid Europeiska unionens domstol gällande kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1614, som fastställer 87 områden i EU:s vatten i Nordostatlantien där alla bottenredskap är förbjudna, vilket motsvarar en total yta på 16 419 km² och 17 % av området på mellan 400 och 800 meters djup där bottenredskap inte är tillåtna. Denna genomförandeförordning antogs utan att ha föregåtts av en socioekonomisk konsekvensbedömning och genomförandet av den kommer att få allvarliga socioekonomiska följder för de berörda fiskeflottorna.
- H. Den marina biologiska mångfalden måste skyddas och återställas i samarbete med alla berörda parter, i synnerhet med fiskerisektorn och forskarvärlden.
- I. Enligt uppgifter från kommissionen var det 2009 bara fem fiskbestånd som fiskades hållbart i EU, men 2002 hade denna siffra stigit till över 60 och situationen fortsätter att förbättras¹⁷. Trots att det 2022 gjordes stora framsteg för att uppnå målen i den gemensamma fiskeripolitiken behövs det fler framsteg i EU:s marina ekosystem, i synnerhet i Medelhavet och Svarta havet.
- J. Livsmedelstrygghetens framtid kommer också att vara beroende av vår kapacitet att tackla naturförluster och klimatförändringarnas allt större påverkan.
- K. Ekosystemförvaltningen kräver ett helhetsperspektiv som beaktar alla orsaker till förlust av biologisk mångfald, såsom överfiske, klimatförändringar, havsförurning, uppkomsten av främmande arter, kusterosion och förlust av marin biologisk mångfald, bl.a. genom åtgärder som leder till att rätt förvaltade marina skyddsområden, andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder och verksamheter, såsom skaldjursodling, är gynnsamma för både fisket och ekosystemen.

Miljöskydd och hållbarhet

1. Europaparlamentet lovordar de insatser som har gjorts av EU:s fiskerisektor och de framsteg som har gjorts för att göra fisket än mer hållbart och få det att bidra till skyddet och det hållbara utnyttjandet av marina ekosystem. Parlamentet anser att haven, trots dessa insatser och framsteg, påverkas av flera andra faktorer såsom överfiske, klimatförändringar, förurning, invasiva främmande arter och olika föroreningskällor, i synnerhet från landbaserad verksamhet och transport, som i viss mån ligger bortom yrkesfiskarnas kontroll och utgör ett betydande hot mot deras försörjningsmöjligheter och mot de marina ekosystemen.
2. Europaparlamentet anser, i likhet med alla berörda parter som är involverade i fiskeri- och miljöpolitiken, att sunda marina ekosystem gynnar vår hälsa, samhället och ekonomin och är avgörande för hela planeten och särskilt för de befolkningar som är beroende av dem.

---

¹⁷ Kommissionens meddelande av den 21 februari 2023 *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon: en pakt för fisket och haven för en hållbar, vetenskapsbaserad, innovativ och inkluderande fiskeförvaltning* (COM(2023)0103).

3. Europaparlamentet påminner om världshavens mycket viktiga roll för klimat- och livsmedelssystemen, eftersom de täcker 71 % av jordens yta, producerar hälften av vårt syre och absorberar en tredjedel av koldioxidutsläppen. Parlamentet betonar att det måste utvecklas politiska strategier och finansieringsstrategier för bevarande och hållbart nyttjande av haven. Parlamentet efterlyser ett globalt skydd för de försörjningsmöjligheter som är beroende av haven och för den biologiska mångfalden i haven. Parlamentet betonar världshavens avgörande roll, i synnerhet för koldioxidbindning, utveckling av förnybar energi, skapande av arbetstillfällen, fattigdomsminskning, varutransporter och internetkommunikation. Parlamentet uppmärksammar det inbördes beroendet mellan fiske och livsmedelstrygghet eftersom 3,3 miljarder människor är beroende av livsmedel från havet för minst 20 % av sitt intag av animaliskt protein.
4. Europaparlamentet noterar att samhällen längs kusterna har samlat in mat från Europas hav under många generationer. Parlamentet anser att fiskeri- och vattenbrukssektorerna samt dessa kustsamhällen bidrar till en hållbar livsmedelstrygghet inom ramen för den blå ekonomin. Parlamentet anser att den hållbara användningen och förvaltningen av marina resurser bör anses bidra till de marina ekosystemen, inte skada dem.

En strategi som är i linje med befintliga bestämmelser

5. Europaparlamentet anser att kommissionens handlingsplan är utformad på ett sätt som innebär att den inte är samstämd med andra prioriteringar och strategier, såsom säkerställandet av livsmedelstrygghet och EU:s strategiska oberoende. Parlamentet framhäver dessutom att handlingsplanen bör förvaltas genom en integrerad, konsekvent och ekosystembaserad strategi som främjar synergier mellan all maritim verksamhet, i syfte att undvika konflikter och främja samarbete, i synnerhet vad gäller marin energiinfrastruktur, och att den bör säkerställa likvärdiga förutsättningar gentemot länder utanför EU. Parlamentet anser att det i handlingsplanen inte har tagits tillräcklig hänsyn till sådana faktorer som stigande priser, stärkandet av den gemensamma fiskeripolitikens sociala dimension och stärkandet av den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen.
6. Europaparlamentet beklagar att den föreslagna handlingsplanen kommer vid en tidpunkt när fiskerisektorn kämpar med konsekvenserna av Rysslands invasion av Ukraina, de stigande och oförutsägbara oljepriserna och brexit.
7. Europaparlamentet understryker den allmänna oron över avsaknaden av verkliga samråd med berörda parter för att säkerställa stöd för handlingsplanen. Parlamentet uttrycker en allmän oro över att proportionalitetsöverväganden inte beaktas ordentligt i kommissionens förslag.
8. Europaparlamentet påminner om att handlingsplanen bör vara förenlig med målen i den gemensamma fiskeripolitiken för att säkerställa att fiskeri- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas i enlighet med en ekosystembaserad strategi. Parlamentet påminner om att handlingsplanen även bör vara förenlig med målen om att garantera nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende samt bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning och utnyttja tillgängliga fiskemöjligheter på bästa sätt för att minska beroendet av

marknader utanför EU. Parlamentet välkomnar alla mål som möjliggör följdriktighet mellan den gemensamma fiskeripolitiken och annan politik, i synnerhet miljölagstiftning.

9. Europaparlamentet stöder behovet av att stärka och förbättra vetenskapliga forsknings- och innovationsprojekt, som bör genomföras på ett sätt som är förenligt med annan EU-politik samt andra pilotprojekt och vetenskapliga projekt som rör innovation och forskning, exempelvis politik och projekt för att minska och ersätta användningen av (mikro)plast.

Återställande av marina ekosystem

10. Europaparlamentet beklagar bristen på följdriktighet i handlingsplanens titel liksom avsaknaden av en heltäckande uppsättning förslag i handlingsplanen, eftersom planen främst är inriktad på att ändra de fiskemetoder som påverkar arter och livsmiljöer och inte tar itu med potentialen att få till stånd en anpassning mellan teknik och metoder inom fisket, och skyddet eller återställandet av ekosystem. Parlamentet påminner om att det är särskilt relevant att hitta en balans mellan kraven för användarna och fördelarna för naturen för att säkerställa förutsebarhet och rättslig klarhet, och betonar att fiskarna måste vara en del av lösningen i stället för att framställas som orsaken till problemet.
11. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla och stödja initiativ för återställande av marina ekosystem, något som endast är möjligt om beslutsfattarna till fullo involverar och samarbetar med de grupper som är beroende av dessa marina områden för sitt uppehälle. Parlamentet efterlyser i detta syfte finansiellt stöd för vetenskapliga studier och insamling av uppgifter om marina ekosystem, finansiell ersättning och incitament, t.ex. genom Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF), som bör användas för att tillhandahålla effektivt stöd för de fiskeflottor i EU som går över till mer selektiva fiskemetoder och i synnerhet för att stödja de fiskare som påverkas mest av restriktionerna liksom för att begränsa de socioekonomiska följderna av restriktiva åtgärder.
12. Europaparlamentet upprepar målen om att senast 2030 skydda minst 30 % av EU:s hav och strikt skydda minst 10 % av dem. Parlamentet noterar att EU har gjort framsteg när det gäller att utse nya marina skyddsområden, både som en del av EU:s Natura 2000-nätverk och genom kompletterande fastställanden av skyddsområden på nationell nivå.

Marina skyddsområden

13. Europaparlamentet framhäver att marina skyddsområden skiljer sig åt i fråga om storlek samt skyddsvärda arter, livsmiljöer och ekosystem, att de inrättas med olika bevarandemål och att de inte bör betraktas som enhetliga områden som alla ger de fördelar för marina ekosystem som välskötta marina skyddsområden innebär. Parlamentet anser därför att kommissionens handlingsplan speglar ett alltför förenklat och allmänt hållet tillvägagångssätt och således ger intrycket att alla marina skyddsområden kan genomföras och förvaltas på samma sätt, vilket bl.a. illustreras av förslagen avseende vissa fiskeredskap och utfasningen av det mobila bottenfisket i alla marina skyddsområden senast 2030. Parlamentet efterlyser en välavvägd strategi för

definitionen och genomförandet av marina skyddsområden, med beaktande av bevarandemålen i varje specifikt område och den verksamhet som traditionellt pågår i dessa områden liksom den dynamiska och föränderliga miljö som klimatförändringarna ger upphov till, samtidigt som man säkerställer att fiskarna konkret deltar i fastställandet och förvaltningen av områdena.

14. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen och medlemsstaterna på att andra effektiva miljöskyddsverktyg, såsom andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder, bör beaktas i handlingsplanen för att bidra till måluppfyllelse och maximera effekterna av åtgärder som redan har genomförts i en miljö som till följd av klimatförändringarna är dynamisk och föränderlig, samt för att bidra till att upprätthålla proportionalitet mellan alla åtgärder.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra de skyddsåtgärder eller restriktiva åtgärder som behövs för att uppnå de specifika bevarande- och återställandemålen för vart och ett av dessa marina skyddsområden, inbegripet de tekniska åtgärder som behövs för att uppnå målen, och genom tillräcklig finansiering, med början i de mest riskutsatta områdena och de Natura 2000-områden som är inriktade på att skydda marina livsmiljöer. Parlamentet påminner om medlemsstaternas rättsliga skyldigheter och framhäver att kommissionen har inlett förfaranden mot vissa medlemsstater som inte ska ha fullgjort sina skyldigheter enligt habitatdirektivet¹⁸.
16. Europaparlamentet anser att marina skyddsområden och andra skyddade områden är verktyg, inte mål i sig själva. Parlamentet konstaterar att de marina skyddsområdena för att bli framgångsrika måste accepteras av fiskarna, kustsamhällena och andra berörda parter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda och finansiera vetenskapliga forskningsprogram och förespråkar att fiskerisektorn, inbegripet den icke-industriella verksamheten, liksom andra relevanta berörda parter ska inkluderas i utformningen, förvaltningen, genomförandet, övervakningen och tillsynen av marina skyddsområden.
17. Europaparlamentet anser att det inte bara åligger EU att involvera det forskarvärlden, fiskerisektorn och samtliga relevanta berörda parter, särskilt vad gäller att förhindra skadlig praxis som utländska flottor ägnar sig åt. Parlamentet efterlyser ytterligare insatser för att ta itu med global verksamhet som skadar skyddet av haven, däribland verksamhet som bedrivs av flottor i länder utanför EU, såsom den kinesiska flottan, och förespråkar att man ska ta inrättandet av ett globalt nätverk av marina skyddsområden under övervägande.

Bottenkontaktredskap för fiske

18. Europaparlamentet framhäver att många unionsfartyg fiskar med mobila bottenkontaktredskap och att många kustregioner är socialt och ekonomiskt beroende av verksamhet som använder sig av mobila och fasta bottenkontaktredskap, såsom skaldjursodlingsverksamhet. Parlamentet framhäver att restriktioner för eller förbud mot användning av bottenkontaktredskap i fiskezoner inte bara handlar om att flytta

---

¹⁸ Direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

fiskefartygs verksamhet till andra fångstområden. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att bl.a. beakta de eventuella tillgängliga resurser som kan fångas med dessa redskap, fiskarnas praktiska erfarenhet, förekomsten och omfördelningen av fiskefartyg i angränsande områden för att undvika en överlappning som skulle kunna orsaka en konflikt om utnyttjandet av utrymme, ökade påfrestningar inom andra fångstområden och en försämring av arbetsförhållandena.

19. Europaparlamentet påminner om att det skifte mot regionalisering som skedde under den senaste reformen av den gemensamma fiskeripolitiken var ett försök att gå ifrån en universalstrategi som innebar att besluten i EU var alltför centraliserade. Parlamentet välkomnar de åtgärder som föreslås i handlingsplanen för att förbättra det regionala samarbetet. Parlamentet anser dock att handlingsplanen innebär vissa steg i motsatt riktning, i synnerhet vad gäller dess förslag om bottentrålning.
20. Europaparlamentet anser att det har tagits vissa initiativ både med hänvisning till och vid sidan av handlingsplanen avseende samma fiskemetoder, vilket har orsakat ett lapptäcke av initiativ och ifrågasatt samstämdheten mellan åtgärder som kommer att vidtas på EU-nivå och gjort det svårt att förutse dem och vilket får allvarliga konsekvenser för fiskarnas och fiskesamhällenas förtroende för (EU:s) politiska processer och beslutsfattande.
21. Europaparlamentet anser att alla planer för att genomföra bestämmelser om eller restriktioner för användningen av vissa fiskeredskap måste utformas i överensstämmelse med annan politik och beakta alla berörda parter liksom relevanta socioekonomiska, miljömässiga, tekniska och vetenskapliga aspekter samt aspekter avseende livsmedelstrygghet. Parlamentet upprepar att insatser om vilka det råder samförstånd och som bygger på dessa överväganden kommer att vara mer framgångsrika och få en positiv inverkan på deras genomförande.
22. Europaparlamentet anser att konsekvenserna av en handlingsplan eller ett lagstiftningsförslag måste bygga på vetenskapliga och socioekonomiska bedömningar och utvärderingar. Parlamentet noterar att konsekvenserna av vissa aspekter av denna handlingsplan inte har uppmärksammats, t.ex. kommissionens uppmaningar till medlemsstaterna att förbjuda mobilt bottenfiske i de marina skyddsområden som är Natura 2000-områden enligt habitatdirektivet som skyddar havsbotten och marina arter senast i mars 2024, å ena sidan, samtidigt som den å andra sidan, parallellt och med samma tidsfrist, uppmanar medlemsstaterna att lämna information om hur de avser att säkerställa att mobilt bottenfiske fasas ut i alla marina skyddsområden sedan 2030 utan att invänta exempelvis de vetenskapliga och socioekonomiska slutsatserna från tidigare förslag. Parlamentet välkomnar att kommissionen har medgett att en standardlösning som förbjuder fiske med mobila bottenkontaktredskap inte är lämplig för att uppnå målen i handlingsplanen.
23. Europaparlamentet anser att åtgärder som avser bottentrålning bör bedömas i enlighet med alla tillgängliga riktlinjer, exempelvis från Internationella havsforskningsrådet eller den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, liksom med bästa tillgängliga vetenskapliga uppgifter. Parlamentet anser att dessa åtgärder bör beakta att bottentrålar är ett av de vanligaste och mest reglerade fiskeredskapen i Europa och att de i första hand bör regleras inom ramen för förordningen om tekniska åtgärder

(förordning (EU) nr 2019/1241¹⁹), som syftar till ”bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem”, som också är förordningens titel.

24. Europaparlamentet noterar att vetenskapliga organ såsom Internationella havsforskningsrådet och många sakkunnigbedömda forskningsstudier har visat och konstaterat att fiske med mobila bottenkontaktdredskap påverkar ekosystemen. Parlamentet framhäver emellertid att trålningens effekter varierar och att den, beroende på flera faktorer såsom typ av fiske, anses vara vetenskapligt hållbar och förenlig med uppnåendet av målen för bevarande av havsbotten eller de bestånd som utnyttjas på nivåer som ligger över maximal hållbar avkastning.
25. Europaparlamentet framhäver att kommissionens avsikt att införa åtgärder genom sin handlingsplan, i stället för att låta medlagstiftarna besluta, riskerar att gå emot god förvaltning och dialog mellan berörda parter och olika förvaltningsnivåer och att undergräva den interinstitutionella balansen och varje institutions roll i beslutsprocessen.

Ålar

26. Europaparlamentet betonar komplexiteten och mångfalden i förvaltningen av ålbeståndet, som inte kan begränsas till en enda marin strategi. Parlamentet upprepar att kommissionen i sin utvärdering 2020 kom fram till att ålförordningen var ändamålsenlig. Parlamentet anser dock att det krävs ett bättre genomförande av ålförordningen och ytterligare, förstärkta åtgärder från medlemsstaternas sida för att säkerställa att förordningen genomförs på ett heltäckande sätt. Parlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att fullt ut använda ålförordningen som den centrala strategin för förvaltning och återhämtning av ålbeståndet, och därvidlag säkerställa ett heltäckande och konsekvent tillvägagångssätt som omfattar ålens livsstadier både i havet och i sötvattensområden och tar upp påverkan som är knuten till såväl fiske som andra faktorer genom att fullt ut genomföra åtgärder inom alla relevanta områden.
27. Europaparlamentet anser att de åtgärder som har vidtagits vid sidan av ålförordningen kan undergräva konsekvensen i den antagna politiken. Parlamentet är därför djupt oroat över det icke-holistiska tillvägagångssätt som används i rådets förordning (EU) 2023/194²⁰, som har begränsat ålfisket genom införandet av en sex månader lång fredningsperiod utan att ha samrått med berörda parter och utan att överväga ett fullständigt åtgärds paket inom andra politikområden eller lämplig ersättning, inbegripet åtgärder som beaktar de socioekonomiska konsekvenserna. Parlamentet anser därför att en förhandsanalys av artens återhämtning liksom dess eventuella roll i kampen mot

---

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 2019/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).

²⁰ Rådets förordning (EU) 2023/194 av den 30 januari 2023 om fastställande för 2023 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd, i unionens vatten, och för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten, samt om fastställande för 2023 och 2024 av sådana fiskemöjligheter avseende vissa djuphavsbestånd (EUT L 28, 31.1.2023, s. 1).

invasiva arter bör genomföras innan ytterligare restriktiva åtgärder, i enlighet med vad som anges i handlingsplanen, övervägs.

28. Europaparlamentet efterlyser därför på nytt inrättandet av en expertgrupp för frågor för att säkerställa en fullständig och balanserad representation av alla berörda parter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet uppdatera sina ålförvaltningsplaner och följa de rapporteringsskyldigheter de har enligt ålförordningen.

Medlemsstaternas reaktioner på handlingsplanen

29. Europaparlamentet noterar de många förklaringar och tydliga uttalanden från medlemsstaternas företrädare som uttrycker tydliga farhågor vad gäller handlingsplanen och de därmed sammanhängande osäkerhetsfaktorerna. Parlamentet noterar att medlemsstaterna särskilt har ifrågasatt kommissionens alltför förenklade tillvägagångssätt vad gäller restriktioner för bottentrålning i marina skyddsområden.
30. Europaparlamentet anser att motsättningen mellan utvecklingen av fiskerinäringen och skyddet av den marina biologiska mångfalden är en återvändsgränd. Parlamentet anser att båda dessa mål kan uppnås på ett balanserat sätt, vilket har hävdats av företrädare för medlemsstaterna efter det att handlingsplanen lagts fram.
31. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en särskild dialoggrupp bestående av kommissionens generaldirektorat för miljö (GD ENV) och generaldirektorat för havsfrågor och fiske (GD MARE), medlemsstaterna och intresserade berörda parter. Parlamentet anser att dialoggruppens roll bör vara att förmedla kunskaper och möjliggöra diskussioner mellan fiskeri- och miljögrupper liksom att ge medlemsstaterna en plattform för transparens och dialog om genomförandet av sina färdplaner.

Rättsliga följder av kommissionens handlingsplan

32. Europaparlamentet bekräftar på nytt sitt åtagande för att utöva parlamentets rättigheter och befogenheter vad gäller alla initiativ, såsom lagstiftningsförslag och delegerade akter och genomförandeakter, oavsett om de är kopplade eller inte till handlingsplanen.
33. Europaparlamentet konstaterar att även om handlingsplanen inte är rättsligt bindande kommer dess genomförande att medföra betydande socioekonomiska kostnader för medlemsstaterna och deras flottor, eftersom den innehåller ca 90 åtgärder i form av föreskrifter, vägledning, analyser, färdplaner, studier, rapporter och initiativ. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i tid utföra nödvändiga studier som en del i förberedelserna av nya eller ändrade föreskrifter eller initiativ, liksom att beakta och delta i havsplaneringsprocesserna mellan inte bara regioner och havsområden, utan också mellan olika medlemsstater och med länder utanför EU för att säkerställa socioekonomiska fördelar.
34. Europaparlamentet anser att åtgärderna i handlingsplanen där så är möjligt bör följa det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att säkerställa större transparens, och omfatta en verklig konsekvensbedömning, med lämpligt deltagande av alla berörda parter.

35. Europaparlamentet noterar bekymrat att det saknas klarhet vad gäller handlingsplanens rättsliga följder, på grund av uttalanden som har gjorts av kommissionen, t.ex. under presentationen för parlamentets fiskeriutskott och olika berörda parter. Parlamentet anser att detta inte har bringat klarhet och stabilitet för fiskerisektorn och har haft en skadlig inverkan på många sektorer inom fiskerinäringen, vid en tidpunkt då den osäkerhet som orsakats av de sammantagna konsekvenserna av flera kriser skapar stor modlöshet bland de människor som arbetar inom näringen.
36. Europaparlamentet noterar bekymrat att kommissionen alltmer använder icke-bindande instrument, såsom meddelanden, för att lägga fram mycket konkreta politiska åtgärder utan att följa upp detta med lagstiftningsförslag. Parlamentet anser att all osäkerhet mellan de framlagda meddelandenas avsedda rättsliga mening och deras faktiska rättsliga verkan sannolikt kommer att påverka den rättsliga säkerheten och förutsebarheten i sektorn samt ge upphov till rättsliga frågor avseende institutionell balans och gränserna för och utövandet av EU:s befogenheter. Parlamentet anser därför att kommissionens meddelanden inte bör användas för att lägga fram bindande åtgärder.
37. Europaparlamentet beklagar att kommunikationen från kommissionen, och i synnerhet från GD MARE och GD ENV, har innehållit motstridiga uttalanden om handlingsplanens bindande verkan. Parlamentet uppmanar GD MARE och GD ENV att vara mer lyhörda för de faktorer som kännetecknar fiskerisektorn innan de förbereder eller föreslår gemensamma initiativ.

Socioekonomiska aspekter och livsmedelstrygghet

38. Europaparlamentet stöder kommissionsordförandens tal om tillståndet i unionen 2023, där hon angav att det för varje ny rättsakt skulle genomföras en konkurrenskraftskontroll. Parlamentet begär att handlingsplanen, alla fiskerirelaterade lagstiftningsförslag och andra initiativ ska innehålla en konkurrenskraftskontroll av deras socioekonomiska effekter för de olika verksamhetstyperna och deras inverkan på kustsamhällena liksom på fritidsfiskesektorn och den sammantagna effekten på livsmedelsförsörjningen.
39. Europaparlamentet beklagar att handlingsplanen inte åtföljs av en socioekonomisk studie, en konsekvensbedömning med en vetenskaplig analys eller en delrapport och att den inte föreslår någon form av ytterligare finansieringsåtgärder för den gröna omställningen och energiomställningen. Parlamentet uppmärksammar kommissionen på att strategiska dokument, såsom denna handlingsplan, bör presenteras för de olika berörda parterna och beakta deras synpunkter på ett mer samordnat och tydligt sätt, och att de bör innehålla fullständiga miljömässiga, sociala, ekonomiska och rättsliga bedömningar av sitt genomförande. Parlamentet begär att alla nödvändiga medel, inklusive incitament och ersättningsmekanismer, ska ställas till förfogande för en rättvis och balanserad omställning.
40. Europaparlamentet framhäver att handlingsplanen i lika utsträckning bör bidra till den gemensamma fiskeripolitikens hållbarhetspelare (miljö, sociala frågor och ekonomi) och bl.a. bidra till ökad produktivitet, anständiga arbetsförhållanden i sektorn, i synnerhet för småskaliga fisken, och stabila marknader, säkerställa livsmedelstrygghet, hållbara kvalitetsprodukter utan att äventyra livsmedelstryggheten och

självförsörjningen på livsmedelsområdet, göra det möjligt för fiskare att till fullo utnyttja de fiskekvoter de tilldelats och bidra till miljömässig återhämtning och miljöskydd för att begränsa klimatförändringarna och möjliggöra en anpassning till följderna av dem.

41. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uppmaning om att uppgifter ska samlas in om fritidsfiskets påverkan, men understryker behovet av att även beakta den ekonomiska och sociala påverkan av ett hållbart fritidsfiske. Parlamentet anser att fritidsfiske kan erbjuda utmärkta möjligheter att främja ”medborgarforskningsmetoden”.

Internationella åtgärder och ömsesidighet

42. Europaparlamentet anser att FN-fördraget om det fria havet är ett betydande framsteg på internationell nivå för skyddet av havet. Parlamentet beklagar emellertid att handlingsplanen inte tillräckligt trycker på behovet av att skriva in ömsesidighet i internationella överenskommelser. Parlamentet anser det därför vara viktigt att EU på internationell nivå samarbetar med andra motparter för att genomföra regler med liknande mål som de i den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt artikel 28.2 d, den europeiska gröna given och målen för hållbar utveckling.
43. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att EU arbetar med utvecklingsländer, särskilt länderna i Afrika, Karibien och Stilla havet, för att bana väg för den framtida utvecklingen av havsbaserad förnybar energi genom att dela med sig av sin sakkunskap om havsplanering och industriell utveckling. Parlamentet uppmanar EU att utöka kapacitetsuppbyggnaden och finansieringen för utvecklingsländer för att förbättra havs- och kustförvaltning, utveckla strategier för havsekonomi, överbrygga luckor i förvaltningen och ta itu med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske samt olaglig handel med marina resurser. Parlamentet understryker att det är viktigt att hitta lösningar som tillgodoser lokala behov av utsläppsfri energi, som säkerställer att marina ekosystem skyddas och som bevarar traditionell verksamhet såsom fiske. Parlamentet betonar att det är viktigt att kustsamhällena involveras i genomförandet av dessa åtgärder. Parlamentet betonar vidare vikten av att stödja hållbara fiskemetoder i de yttersta randområdena, som bygger på hållbar användning av marina resurser och förvaltning av fiske, vattenbruk och turism, som ett sätt att säkerställa en långsiktig socioekonomisk utveckling i dessa regioner.
44. Europaparlamentet uppmanar EU att främja insyn i fisket och i annan utvinningsindustri till havs i partnerländerna, eftersom detta är avgörande för att stoppa överfiske, förlusten av biologisk mångfald och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att utvecklingsländer med kustlinje kan tillämpa standarderna i transparensinitiativet för fiske och utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet för att förbättra insynen.
45. Europaparlamentet begär att alla restriktioner, oavsett om de grundar sig på handlingsplanen eller inte, automatiskt ska gälla även för produkter som importeras från länder utanför EU, särskilt med tanke på att EU importerar 70 % av den fisk som konsumeras. Parlamentet betonar att det är viktigt att säkerställa konsekvens mellan intern och extern politik samt lika villkor mellan aktörer inom och utanför EU.

46. Europaparlamentet noterar att fångster med mobila bottenredskap står för 25 % av de totala europeiska fångsterna. Parlamentet anser att nya förvaltningsregler, i synnerhet begränsningar av eller restriktioner för användningen av fiskemetoder på EU-nivå, inte bör utgöra en risk för livsmedelstryggheten eller leda till ökad import av fiskeriprodukter, i synnerhet om dessa produkter fångats med fiskeredskap med begränsad användning i EU.

Samarbete med fiskerisektorn

47. Europaparlamentet stöder fiskerisektorns pågående ansträngningar för att förbättra fiskemetodernas selektivitet och minska fiskets miljöpåverkan. Parlamentet framhåller de positiva exemplen på återställande av artbestånden i skyddade områden samtidigt som fiskeverksamheten upprätthålls. Parlamentet stöder ytterligare insatser för att främja system för samförvaltning där lokala berörda parter tar ansvar för hållbar förvaltning och investerar mer i forskning, innovation och utveckling av nya fiskeredskap och fiskemetoder. Parlamentet framhäver fiskarnas roll som ”havets väktare”, deras åtagande för att återställa fiskbestånd och deras bidrag till de marina ekosystemens återhämtning.
48. Europaparlamentet noterar att det under de senaste årtiondena enligt kommissionen har gjorts konkreta framsteg mot ett mer hållbart fiske i ett lokalt perspektiv tack vare den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet framhäver dock att de flesta fiskesamhällen har fått betala ett högt pris för denna återhämtning.
49. Europaparlamentet framhäver betydelsen av att inkludera alla relevanta berörda parter, från fiskare till företrädare för det civila samhället, i beslutsförandet och genomförandet av åtgärder som bidrar till skyddet och återställandet av de marina ekosystemen och som kan stödja ett hållbart och motståndskraftigt fiske.
50. Europaparlamentet betonar att jämställdhet och kvinnors egenmakt bör ägnas särskild uppmärksamhet med tanke på kvinnors och unga människors avgörande roll, särskilt med avseende på den hållbara havsbaserade ekonomin och havsskydd.
-
- ○
51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

70 % av den fisk och de skaldjur som konsumeras i Europa importeras. De europeiska yrkesfiskarna följer några av de strängaste reglerna i världen som styr deras verksamhet inom alla fiskekategorier och all fiskeverksamhet, vilket ger dem både en föredömlig roll och framför allt en roll som garant för bästa fiskemetoder.

De europeiska medlagstiftarna, och därmed Europaparlamentet, måste vara garanten för balansen i den nödvändiga omvandlingen av vissa metoder, främst på grund av klimatförändringarna, men också på grund av en rad mer eller mindre förutsägbara faktorer: skadliga arter, minskande bestånd, men också tack vare förbättrade uppgifter om haven.

Åtgärder innebär inte förbud. Åtgärder innebär inte revolution. Åtgärder får inte innebära att man tvingar på europeiska aktörer idéer och politiska program utan dialog, eller ännu värre, till skada för dem.

Det är motsägelsefullt och oroväckande att notera kommissionens förklaring i dialogen med yrkesfiskarna samtidigt som den förespråkar åtgärder! Inga åtgärder kommer att vidtas utan vaktarna av förhållandet mellan människa och hav, dvs. lokala fiskare och det småskaliga icke-industriella fisket.

Hoten mot haven är många och stora: föroreningar, uppvärmning av haven, plast och klimatförändringar och deras effekter är lika synliga: ökad eutrofiering, försurning, uppvärmning av haven, plastföroreningar eller i vissa fall okontrollerad ökning av rovfåglar. Där EU-institutionerna har agerat i nära samråd med fiskerinäringen och yrkesfiskarna ackumuleras dock framsteg och positiva nyheter. Det har till exempel skett betydande förbättringar av tillståndet för fiskbestånden i EU:s hav och man har genomfört många åtgärder där fisket certifierats som hållbart. Under de senaste 20 åren har fiskbiomassan i Nordostatlanten ökat betydligt, och enligt den senaste rapporten från STECF (STECF 01–22 ad hoc) 2020 var den cirka 35 % större än 2003. Samtidigt har fiskedödligheten minskat avsevärt, och antalet överfiskade bestånd minskar också.

Det var huvudsakligen den kaotiska kommunikationen och den interna röriga situationen kring kommissionens handlingsplan som tyvärr ledde till att handlingsplanen blev en slags sista chans som skulle komma att utplåna nuvarande god praxis, socioekonomiska frågor och fiskerinäringens ståndpunkter och som skulle få repressiva konsekvenser för medlemsstaterna inför EU-domstolen. Under kommissionens nästa mandatperiod bör man undvika denna typ av fallgrop och inte göra politik av en så viktig fråga som haven. Handlingsplaner måste bygga på framgångar och misslyckanden samt uppostringar och insatser från den europeiska fiskerinäringens sida. Syftet med handlingsplanerna får inte vara att ersätta det europeiska fisket med import, särskilt inte sedan kriget i Ukraina inleddes, vilket har öppnat européernas och framför allt världens ögon för behovet av att säkerställa strategiskt oberoende och livsmedelstrygghet på samma sätt som inom jordbruket.

Slutligen, och detta är en annan viktig punkt, måste vi veta vad vi talar om. Låt oss också förlita oss på vetenskaplig forskning som, tillsammans med fiskeverksamheten, redan bidrar till att göra den europeiska fiskeripolitiken till en föredömlig politik som bygger på vetenskap

och verklighet. Ibland är debatter och ståndpunkter inte så förnuftiga, och vissa vill förbjuda i stället för att förstå att det är fullt möjligt att begränsa eller organisera samexistensen mellan mänsklig verksamhet och skyddet av haven. Ett förbud mot vissa verksamheter som är väl reglerade på EU-nivå gör ofta att dålig praxis uppstår utomlands.

Under ett fyraårigt forskningsprojekt undersökte man till exempel noga effekterna av fisket efter hästräka på de vanligaste livsmiljötyperna i nationalparkerna i Vadehavet längs den tyska Nordsjökusten. Detta inbegrep en undersökning av både kortsiktiga effekter och långsiktiga förändringar orsakade av fisket efter hästräka. Undersökningens resultat: Fisket efter hästräka har endast en liten inverkan på havsbotten. I de fall där det konstaterades effekter på artnivå var dessa endast kortlivade. Dessa resultat är dock inte nya. När de två nationalparkerna vid den tyska Nordsjökusten inrättades gjordes en omfattande studie om effekterna av fisket efter hästräka kallad forskningen om Vadehavets ekosystem (Wadden Sea Ecosystem Research). I den slutrapport som då sammanställdes drog författarna slutsatsen att de direkta effekterna av fisket efter hästräka endast är kortsiktiga.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att marina skyddsområden har olika bevarandemål. De inrättas för att skydda naturresurser, såsom däggdjur, fåglar eller sköldpaddor, men ofta inte specifikt för att skydda havsbotten. Förvaltningsåtgärderna är anpassade till respektive lokala förhållanden.

Handlingsplanen bör därför följa en övergripande och heltäckande strategi och inte enbart fokusera på fiskeverksamheten som ensam ansvarig för alla problem.

RESERVATION

i enlighet med artikel 55.4 i arbetsordningen
Francisco Guerreiro

Det föreslagna betänkandet misslyckas med att ge en övergripande bild av de många olika åtgärder som föreslås i Europeiska kommissionens handlingsplan.

Handlingsplanen för marina ekosystem förutser i första hand ett bättre genomförande av befintlig fiskeri- och miljölagstiftning för att hantera förlusten av marina biologisk mångfald och följderna av detta för fiskarna och för samhället i stort.

Det är viktigt att erkänna vetenskapliga rön om hur vissa fiskemetoder såsom bottentrålning påverkar ekosystemen på havsbotten och bifångster liksom rön om den miljömässiga och socioekonomiska nyttan av effektivt skyddade marina skyddsområden, vilket flera gånger uppmärksammats av Europaparlamentet.

Enligt vår skuggföredragande är den icke-bindande färdplan som kommissionen föreslagit ett tillfälle att inleda en diskussion med medlemsstaterna och berörda parter om en välplanerad och rättvis övergång till fiske med liten påverkan som måste åtföljas av offentlig finansiering, incitament (exempelvis sådana som föreskrivs i artikel 17 i den gemensamma fiskeripolitiken) och en tydlig synlighet på kort, medellång och lång sikt. Europaparlamentet har låtit ett tillfälle gå sig ur händerna.

BILAGA: ENHETER ELLER PERSONER SOM FÖREDRAGANDEN HAR MOTTAGIT SYNPUNKTER FRÅN

Föredraganden förklarar, i enlighet med artikel 8 i bilaga I till arbetsordningen, att han har mottagit synpunkter från följande enheter eller personer i samband med att betänkandet utarbetades, fram till dess att det antogs i utskottet:

Enhet och/eller person
Världsnaturfonden (WWF), Florian Martinez-Buathier, Louis Lambrechts, handläggare för fiskerifrågor vid WWF
Frankrikes nationella kommitté för skaldjursodling (CNC)
Fritidsfiskeorganisationerna European Anglers Alliance (EAA) och European Fishing Tackle Trade Association
CPMR, konferensen för perifera kustregioner i Europa
Europêche, Daniel Voces de Onáindi

Ovanstående förteckning upprättas uteslutande på föredragandens ansvar.

27.10.2023

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till fiskeriutskottet

EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske (2023/2124(INI))

Föredragande av yttrande: Catherine Chabaud

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar fiskeriutskottet att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

- A. I EU:s handlingsplan nämns fiskemetoder som skadar ekosystemen på havsbotten, men där nämns inte specifikt andra destruktiva fiskemetoder, såsom anordningar som samlar fisk, som bidrar till överfiske av tonfiskarter och plastföroreningar i havet och som skadar de marina ekosystemen i utvecklingsländernas vatten.
  - B. Flera tropiska tonfiskarter överfiskas i Indiska oceanen, särskilt gulfenad tonfisk, och det finns ett trängande behov av att minska fångsterna av denna art.
  - C. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation har betonat att överfiske av små pelagiska bestånd och utvecklingen av fiskolja- och fiskmjölsfabriker i Västafrika utgör ett hot mot livsmedelstryggheten i Västafrikas kustländer.
1. Europaparlamentet påminner om världshavens mycket viktiga roll för klimat- och livsmedelssystemen, eftersom de täcker 71 % av jordens yta, producerar hälften av vårt syre och absorberar en tredjedel av koldioxidutsläppen. Parlamentet betonar att det måste utvecklas politiska strategier och finansieringsstrategier för bevarande och hållbart nyttjande av haven. Parlamentet efterlyser ett globalt skydd för de försörjningsmöjligheter som är beroende av haven och för den biologiska mångfalden i haven. Parlamentet betonar världshavens avgörande roll, i synnerhet för koldioxidbindning, utveckling av förnybar energi, skapande av arbetstillfällen, fattigdomsminskning, varutransporter och internetkommunikation. Parlamentet uppmärksammar det inbördes beroendet mellan fiske och livsmedelstrygghet eftersom 3,3 miljarder människor är beroende av livsmedel från havet för minst 20 % av sitt intag av animaliskt protein.
  2. Europaparlamentet betonar vårt individuella och gemensamma ansvar för att bevara världshaven, som är en global gemensam resurs, liksom de mindre haven och de marina resurserna, och för att uppnå mål 14 för hållbar utveckling. Parlamentet förespråkar att EU ska ta täten när det gäller att skydda och återställa marina ekosystem och utforma därmed sammanhängande strategier som systematiskt återspeglar en global vision.

Parlamentet betonar att en sund och hållbar förvaltning av marina ekosystem kräver att det antas en övergripande ekosystembaserad strategi och en tydlig rättslig ram som omfattar alla sektorer och aktörer inom den blå ekonomin. Parlamentet beklagar att EU:s offentliga politik för den blå ekonomin inte är samordnad och anpassad och att förvaltningen av den för närvarande är splittrad, vilket missgynnar aktörerna som därmed konkurrerar med varandra. Parlamentet understryker behovet av att förebygga och avsevärt minska alla typer av föroreningar till havs, särskilt från landbaserad verksamhet. Parlamentet efterlyser närmare samarbete för att förbättra avfalls- och avloppsvattenhanteringen och utan dröjsmål ta itu med plastföroreningarna genom att minska plastanvändningen och öka återvinningsgraden. Parlamentet välkomnar kommissionens strategi för en hållbar blå ekonomi och dess tillvägagångssätt för att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen enligt den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över detta tillvägagångssätt för att utvidga denna ekosystemansats så att den inte bara omfattar fiskeriförvaltning utan alla sektorer i den blå ekonomin, även förnybar energi och utvinningsindustrier, som en del av en övergripande rättslig och strategisk ram.

3. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att EU arbetar med utvecklingsländer, särskilt länderna i Afrika, Karibien och Stilla havet, för att bana väg för den framtida utvecklingen av havsbaserad förnybar energi genom att EU delar med sig av sin sakkunskap om havsplanering och industriell utveckling. Parlamentet uppmanar EU att utöka kapacitetssupplemenet och finansieringen för utvecklingsländer för att förbättra havs- och kustförvaltning, utveckla strategier för havsekonomi, överbrygga luckor i förvaltningen och ta itu med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske samt olaglig handel med marina resurser. Parlamentet understryker att det är viktigt att hitta lösningar som tillgodoser lokala behov av utsläppsfri energi, som säkerställer att marina ekosystem skyddas och som bevarar traditionell verksamhet såsom fiske. Parlamentet betonar att det är viktigt att kustområdena involveras i genomförandet av dessa åtgärder. Parlamentet betonar vidare vikten av att stödja hållbara fiskemetoder i de yttersta randområdena, som bygger på hållbar användning av marina resurser och förvaltning av fiske, vattenbruk och turism, som ett sätt att säkerställa en långsiktig socioekonomisk utveckling i dessa regioner.
4. Europaparlamentet påminner om att den intensiva exploateringen av naturresurser världen över har varit en av de främsta orsakerna till förlusterna av marin biologisk mångfald under de senaste 40 åren, vid sidan av andra orsaker såsom föroreningar, klimatförändringar och havsförsurning. Parlamentet betonar att omedelbara åtgärder måste vidtas för att bekämpa överfiske och olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, med tanke på dessa verksamheters negativa inverkan på kustområdena. Parlamentet uppmanar alla länder att fullt ut fullgöra sina skyldigheter och att sätta stopp för överfiske och destruktiva metoder som hotar hela arters överlevnad. Parlamentet anser att det är nödvändigt att kraftigt begränsa fångsterna och helt stoppa fisket av de mest riskutsatta arterna för att bevara den biologiska mångfalden. Parlamentet beklagar att överfisket fortsätter trots gällande lagstiftning och att vissa länder inte tillämpar de gränser som fastställs i internationella bestämmelser. Parlamentet betonar att den intensiva vattenbrukssektorn är kraftigt beroende av fiskmjöl och fiskolja från utvecklingsländer och därför inte kan betraktas som en lösning på överfisket. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utveckla ett hållbart vattenbruk genom att minska EU-industrins beroende av fiskmjöl.

5. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den japanska regeringens beslut att släppa ut radioaktivt vatten i havet. Parlamentet uppmanar EU att sätta press på internationella institutioner så att de övervakar dess verkliga inverkan på havet och att uppmana den japanska regeringen att söka alternativ och genomföra en omfattande miljökonsekvensbedömning, i enlighet med sina skyldigheter enligt internationell rätt.
6. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja inrättandet av nationella kustzoner som är reserverade för lokalt och småskaligt fiske i partnerländer, i syfte att skydda kustsamhällenas fiskeresurser och försörjningsmöjligheter från effekterna av det ökande antalet utländska och utlandsägda industrifartyg.
7. Europaparlamentet påminner om att det vid genomförandet av handlingsplanen är nödvändigt att ta hänsyn till nationella, regionala och lokala särdrag och även involvera det civila samhället i skapandet av gemensamma processer för hållbara affärsmodeller och lösningar. Parlamentet välkomnar de regionala havskonventionernas och regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas roll. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ambitiösa mandat för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som är anpassade till de sociala, ekonomiska och miljömässiga principerna i den gemensamma fiskeripolitiken, i syfte att skydda fiskeresurserna i utvecklingsländer och internationella vatten, särskilt genom att förbättra förvaltningen av bestånden av arter såsom tropisk tonfisk, och förbättra tillgängliga uppgifter, efterlevnaden och insynen i beslutsfattandet. Parlamentet betonar behovet av att basera skyddet och återställandet av marina ekosystem på bästa tillgängliga vetenskapliga uppgifter.
8. Europaparlamentet påminner om att skyddet och återställandet av marina ekosystem kräver en strategisk och ambitiös global världshavsförvaltning som gynnar det lokala småskaliga fisket och som bygger på hållbara fiskemetoder, i samarbete med kustsamhällena. Parlamentet insisterar på vikten av att uppmuntra till en minskning av fiskefartygens koldioxidutsläpp och, mer allmänt, säkerställa tillräckligt EU-stöd för en hållbar utveckling av fiskerisektorn, särskilt genom dess partnerskapsavtal, samtidigt som fiskesamhällena skyddas och får hjälp under hela denna omställning. Parlamentet framhäver kopplingen mellan friska ekosystem och ekonomisk utveckling och uppmanar EU att säkerställa att insynsregler och regler om icke-diskriminering i partnerskapsavtalen om hållbart fiske genomförs fullt ut och även gäller för fiskeresurser som fiskas av utländska flottor. Parlamentet påminner om att alla berörda parter, inbegripet företrädare för det civila samhället och samhällena där småskaligt fiske bedrivs, bör rådfrågas, informeras och involveras både under förhandlingarna om och vid genomförandet av partnerskapsavtalen om hållbart fiske. Parlamentet betonar behovet av att utveckla teknik för en övergång från ett koldioxidintensivt fiske med stora volymer och stor påverkan till ett fiske med låga koldioxidutsläpp och liten påverkan, i syfte att garantera att utvecklingsländerna får tillgång till relevant teknik och stödja forskning och innovation avseende klimatanpassning och utvecklingen av marina förnybara energikällor. Parlamentet upprepar sina ståndpunkter om förordningen om övervakning, rapportering och verifiering¹ och direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter² för att förbättra fartygens energieffektivitet och stödja investeringar som

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG (EUT L 123, 19.5.2015, s. 55).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med

syftar till att bidra till att fasa ut fossila bränslen inom sjötransporter, däribland investeringar i vindframdrivning.

9. Europaparlamentet välkomnar handlingsplanens ambition att stärka kunskapsbasen för fiskeriförvaltning och skydd av den marina miljön och intensifiera forskning och innovation. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla tekniskt och ekonomiskt stöd för kapacitetsuppbyggnad inom forskning och utveckling och för kunskapsöverföring till utvecklingsländerna i enlighet med delmål 14A i mål 14 för hållbar utveckling. Parlamentet betonar hur viktig en sådan strategi är för att förbättra havens hälsa och öka den marina biologiska mångfaldens och den blå ekonomins bidrag till utvecklingsländernas utveckling, särskilt små östater under utveckling och de minst utvecklade länderna.
10. Europaparlamentet påminner om att utvecklingen av marina skyddsområden ger möjlighet att stärka samarbetet mellan lokala aktörer, fiskare och kustsamhällen och att skapa lösningar som tar hänsyn till särskilda lokala förhållanden för att bättre skydda den marina biologiska mångfalden och bevara utvecklingen av verksamhet inom den blå ekonomin. Parlamentet betonar att marina skyddsområden bör utformas tillsammans med småskaliga fiskare och kustsamhällen. Parlamentet uppmanar partnerländerna att involvera dessa grupper i varje skede av processen, från tidpunkten när områdena utses till förvaltningen av dem. Parlamentet betonar att marina skyddsområden kan bidra till att skapa fördelar för marina ekosystem och lokal ekonomisk verksamhet. Parlamentet påminner om att ändamålsenligt förvaldade och tillräckligt skyddade områden skyddar lek- och yngelplatser för fisk och ungfisk, minskar påverkan på känsliga livsmiljöer och kan minimera oavsiktliga fångster av känsliga arter. Parlamentet noterar att handlingsplanen betonar bottentrålningens negativa påverkan i marina skyddsområden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra konkreta åtgärder för att uppnå de mål för bevarande och återställande som är specifika för varje marint skyddsområde, och börja i de mest hotade områdena, och att lindra effekterna av bottentrålning på ekosystemen på havsbotten. Parlamentet betonar att det behövs långsiktig synlighet och ekonomiskt stöd för att säkerställa en rättvis omställning som inte lämnar någon fiskare utanför. Parlamentet anser att samma mål bör försvaras på internationell nivå. Parlamentet påminner om att det i mål 3 i Kunming-Montrealavtalet anges att verksamhet inom skyddade områden måste vara helt förenlig med bevarandemålen. Parlamentet uppmanar i detta avseende EU att bygga vidare på marina skyddsområdets potential och fördelar genom att stödja inrättandet av ett globalt nätverk av marina skyddsområden, även kallat "Blue Belt", särskilt genom att koppla ihop nätverken av förvaltare av marina skyddsområden, i syfte att främja utvecklingen av nya samarbetsformer och utbyte av lösningar mellan EU och dess partnerländer. Parlamentet konstaterar att EU särskilt skulle kunna fokusera på de yttersta randområdena och de utomeuropeiska länderna och territorierna i Indiska oceanen, Stilla havet, Karibien och Atlanten för att bygga upp det samarbete som krävs för att förverkliga detta globala "Blue Belt". Parlamentet upprepar sitt stöd för ett förbud för all miljöskadlig industriell utvinningsverksamhet, såsom gruvdrift och utvinning av fossila bränslen, i marina skyddsområden och skadliga industriella fiskemetoder, i linje med Internationella naturvårdsunionens riktlinjer.

---

utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

11. Europaparlamentet betonar att energiomställningen är ett viktigt och nödvändigt steg som måste uppnås. Parlamentet påpekar dock att det är mycket svårt att ersätta fossila bränslen, särskilt med tanke på den bristande utvecklingen av lämplig teknik som skulle kunna användas inom fiskerisektorn. Parlamentet påpekar att det lokala småskaliga fisket måste skyddas i övergångsprocessen, eftersom omställningen kommer att bli en stor utmaning för det.
12. Europaparlamentet uppmanar EU att främja insyn i fisket och i annan utvinningsindustri till havs i partnerländerna, eftersom detta är avgörande för att stoppa överfiske, förlust av biologisk mångfald och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att utvecklingsländer med kustlinje kan tillämpa standarderna i transparensinitiativet för fiske och utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet för att förbättra insynen.
13. Europaparlamentet uppmanar EU att sträva efter att säkerställa efterlevnaden av internationella bestämmelser som begränsar bekvämlighetsflagg och omflaggning och att ta ledningen när det gäller att ta itu med omlastning till havs och förbättra inspektioner i hamnar, eftersom detta är viktiga verktyg för att täppa till kryphål i fråga om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att medlemsstaterna följer reglerna om övervakning och kontroll av fisket när det gäller deras externa fiskeflottor.
14. Europaparlamentet upprepar åtagandena i den globala Kunming–Montreal-ramen för biologisk mångfald och målet i EU:s strategi för biologisk mångfald att skydda minst 30 % av EU:s marina områden och strikt skydda minst 10 % av EU:s marina områden senast 2030. Parlamentet uppmanar EU att främja detta mål på internationell nivå, med fokus på kraftfulla skyddsåtgärder för att säkerställa ursprungsfolks, lokalsamhällens och småskaliga fiskares rättigheter. Parlamentet påminner om EU:s åtagande för principen om en konsekvent politik för utveckling och för att anpassa EU:s olika såväl interna som externa politikområden till varandra, för att undvika parallellstyrning. Parlamentet framhäver att omfattande klausuler om mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen måste skrivas in i partnerskapsavtal om hållbart fiske, som bör vara transparenta och förenliga med målen för hållbar utveckling. Parlamentet insisterar på att EU:s proteinkonsumtion inte får undergräva livsmedelstryggheten i utvecklingsländerna, att fiske för direkt användning som livsmedel bör prioriteras och att sektorsstöd bör bidra till en hållbar utveckling och förvaltning av fiskerisektorn och kustsamhällena i partnerländerna, särskilt småskaliga fiskare. Parlamentet understryker att genomförandet av handlingsplanen måste främja och uppmuntra utbildning av fiskare.
15. Europaparlamentet betonar att fiskerisektorn och småskaliga fiskare är viktiga för kustområdena i utvecklingsländerna. Parlamentet påminner om EU:s ansvar att skydda och stödja dessa sektorer i utvecklingsländerna, i syfte att begränsa utnyttjandet av fiskbestånden och sätta stopp för överfisket. Parlamentet understryker att olagliga fiskemetoder, även när de tillämpas av europeiska fartyg, måste upphöra.
16. Europaparlamentet efterlyser obligatoriska åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att säkerställa att hela fiskerileveranskedjan, inbegripet leveranskedjor för djurfoder, är

rättvis, fullständigt spårbar och fri från olagligt fiske och olaglig produktion med kopplingar till människohandel eller slaveri.

17. Europaparlamentet välkomnar målet att skydda 30 % av planeten, men påpekar att detta inte får ske på bekostnad av ursprungsfolk och lokalsamhällen vars besittningsrätt, tillträde och rätt till havsresurser bör skyddas, i enlighet med de fakultativa riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av markområden, fiskevatten och skogar mot bakgrund av den nationella livsmedelstryggheten och för säkerställande av ett hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning, som utfärdats av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, och FN:s deklaration om urfolks rättigheter. Parlamentet betonar att verksamhet som berör urfolk och lokalsamhällen endast får ske med fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke, i enlighet med Internationella arbetsorganisationens konvention nr 169. Parlamentet efterlyser därför robusta garantier för skydd av de mänskliga rättigheterna och en mekanism för utkrävande av ansvar och ingivande av klagomål.
18. Europaparlamentet förespråkar att tillräckliga medel ska mobiliseras för att begränsa de negativa följderna för fiskesamhällena av klimatförändringarna och Rysslands anfallskrig mot Ukraina. Parlamentet är bekymrat över att bara ett litet belopp ur EU:s budget har avsatts för skydd och bevarande av marina ekosystem. Parlamentet beklagar i detta avseende att genomförandet och den korrekta användningen av medlen inte övervakas i tillräcklig utsträckning. Parlamentet betonar att jämställdhet och kvinnors egenmakt bör ägnas särskild uppmärksamhet med tanke på kvinnors och ungas avgörande roll, särskilt i fråga om den hållbara havsbaserade ekonomin och bevarande av marina områden.
19. Europaparlamentet betonar att klimatfinansiering till utvecklingsländer bör användas för att återställa och skydda marina ekosystem, som är avgörande för begränsningen av och anpassningen till klimatförändringarna.
20. Europaparlamentet uppmanar EU att ge utvecklingsländerna ekonomiskt och tekniskt stöd för att hjälpa dem att genomföra den globala Kunming–Montreal-ramen för biologisk mångfald och FN:s fördrag om det fria havet.
21. Europaparlamentet välkomnar Världshandelsorganisationens avtal om fiskesubventioner, som utgör ett stort steg framåt när det gäller hållbara hav genom att det förbjuder skadliga fiskesubventioner för fiske som är inriktat på överfiskade resurser och som står för olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet efterlyser som ett nästa steg åtgärder för att komma till rätta med de lika skadliga subventioner som uppmuntrar till överkapacitet, eftersom de leder till utarmning av världshaven i hela världen.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	24.10.2023
Slutomröstning: resultat	+: 16 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Karolin Braunsberger-Reinhold

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	7.12.2023
Slutomröstning: resultat	+: 20 -: 4 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Bert-Jan Ruissen
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Nicolás González Casares, Colm Markey, Gabriel Mato, Lucia Vuolo
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Margrete Auken, Malte Gallée, Petros Kokkalis

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Colm Markey, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matic
Verts/ALE	Ana Miranda

4	-
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Margrete Auken, Malte Gallée, Francisco Guerreiro

0	0

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster